

تونس – مصاحبه با استاد تاریخ دانشگاه میشیگان:

جمعه ۸ بهمن ۱۳۸۹ – ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱

Juan Cole, Amy Goodman, Democracy Now

برگردان ناهید جعفرپور

در باره پروفسور کوله: وی پروفسور تاریخ دانشگاه میشیگان است و اخیراً کتابی نوشته است بنام: 'Engaging the Muslim World'

آقای پروفسور کوله می گویند: " این اولین انقلاب مردمی از سال ۱۹۷۹ در تونس است و اتحادیه ها، کارگران زراعی و فعالان اینترنتی در صدر آن قرار دارند. این یک انقلاب مردمی است. تم های اسلامی در اینجا نقش تعیین کننده ای ندارند. بنظر می رسد که موضوع بر سر یک جنبش قوی سکولار است."

آمی گودمن: ما بررسی فوق را به تم " انقلاب در تونس" اختصاص می دهیم – انقلابی که هنوز در حال حرکت است. هم اکنون ما فهمیدیم که سه عضو دولت وحدت ملی دولت موقت را ترک نموده اند. ما با پروفسور کوله استاد دانشگاه میشیگان تماس می گیریم:

پروفسور کوله: بله آنچه که ما در اینجا می بینیم اولین قیام مردمی از سال ۱۹۷۹ است. مسئله خاص در این جا این است که این انقلاب تا حالا از سوی جنبش های اتحادیه ای، فعالان اینترنتی و کارگران زراعی انجام گرفته است – برعکس انقلاب ایران در سال ۱۹۷۹ که از سوی آیت الله ها و برگزیدگان روحانی تصاحب شد بطوری که در ابتدا یک توسعه دمکراتیک به هیچ وجه ممکن نبود. اما این در تونس یک انقلاب مردمی است که در آن تم های اسلامی بطوری خاص در مرحله نخست قرار ندارند و تعیین کننده نیستند. افزون بر این این خود یک انقلاب در کشور سنی عربی است – این هم باز یکی از تفاوت ها با ایران است.

ایران کشوری شیعه است. انقلاب اخیر در کشوری اتفاق می افتد که با جوامع دیگر که زیر سلطه رژیم های استبدادی قرار دارند، نقاط مشترک بسیاری دارند. در این کشورها بیکاری حکومت می کند و بطور طولانی مدت فاقد رشد اقتصادی می باشند. بنابراین ما در اینجا

پیشرفت جالبی را می بینیم که می تواند برای کشورهای عربی دیگر ایده و مثال خوبی باشد. حداقل برای افکار عمومی این کشورها

آمی گودمن: گزارش دهی چگونه است: من در این آخر هفته به بسیاری از کانال های تلویزیونی مراجعه کردم تا چیزی در باره تونس بفهمم. معلوم شد که بشدت مشکل است بتوان به گزارش هائی در باره تم " انقلاب تونس" برخورد نمود.

پروفسور کوله: اوه، کانال 24 ساعته: cable news networks

در رابطه با تونس کارش را انجام نداد. بن ویده من که گزارش گر با تجربه " سی ان ان " است تلاش کرد به تونس برود و موفق هم شد. اما من این احساس را دارم که مدیران وی در آتلانتای دور گزارش های وی را پخش نکردند. از فرستنده های تلویزیونی آمریکا و تلویزیون کابل آمریکائی با کانال های بیشمارشان چیزی را در باره تونس نمی شد فهمید. برای این منظور می بایست به اینترنت مراجعه نمود. یک کانال تویتری وجود دارد بنام: "SidiBouزيد" که خیلی ساده و عالی است. هم چنین در این باره به فیس بوک هم می توان رجوع نمود. رسانه های فرانسوی کمی بهتر بودند اما برای آن باید فرانسوی دانست. بله کنسرن های رسانه خبری آمریکائی از این کار سرباز زدند. برای آنها جالب نبود. آنها نمی توانند تصور کنند که این مسئله جالب باشد. شاید ترس هم در اینجا نقش کوچکی بازی می کند. بالاخره ما در اینجا با یک انقلاب کارگران روبرو هستیم. کنسرن های آمریکا روی این تم همیشه کمی عصبی می شوند.

آمی گودمن: و اگر موضوع بر سر یک انقلاب اسلامی باشد؟

پروفسور کوله: خوب، اگر به واقع این انقلاب تحت رهبریت حزب اسلامی النهضه و رهبر سال های سالش رشید الغنوشی بود در این صورت 7 روز هفته و 24 ساعت در روز در آن باره گزارش می شد. من به این مسئله اعتقاد کامل دارم. اما از آنجا که موضوع بر سر انقلاب جنبش اتحادیه ها و فعالان اینترنتی است در این صورت آنها هیچ رابطه ای میان این وقایع و انگیزه سیاست خارجی آمریکا ندیدند. انگیزه آمریکا همچنان چون گذشته " جنگ بر علیه ترور" است. طبیعتا آنها آنرا طور دیگری نام گذاشته اند.

آمی گودمن: در باره گزارشات در باره تونس خبرگزاری الجزیره چه می گوئید؟ در آمریکا بسیار مشکل می توان تلویزیون الجزیره را گرفت.

طبیعتا تنها از طریق ماهواره می توان این کار را کرد. من اعتقاد دارم که تنها در بورلینگتون یا تولدو می توان تلویزیون الجزیره را از طریق کابل تلویزیونی دید.

پروفسور کوله: بله و در داربورن. من فکر می کنم در منطقه واشنگتن دی سی هم می توان از طریق فرستنده " وریزون" وارد فرستنده الجزیره شد.

بدلائلی هم از طریق زاتلیت هم نمی توان این فرستنده را گرفت. با وجودی که سایر فرستنده های خارجی وصل می باشند. البته الجزیره به عربی را آسان تر می توان گرفت. زیرا که از طریق دیش می توان به آن دسترسی داشت. گزارشات الجزیره در باره تونس خیلی عالی بود. البته باید اشاره کنم که بسیاری از تونس ها نسبت به تلویزیون الجزیره عصبانی هستند. زیرا که الجزیره به فعالان اسلامی زمان برنامه بیشتری را داده است. در واقع تلویزیون الجزیره کمی به نفع جنبش های اسلامی حرکت می کند.

آمی گومن: می توانید بما بگوئید که وقایع اخیر چه تاثیراتی روی مجموعه منطقه خواهد داشت؟ شما گزارش دهی ها و عکس العمل های تمامی جهان را دنبال نمودید. من بیشتر به عربستان سعودی فکر می کنم. باید در انجا رژیم استبدادی ای که ده ها سال است بر قدرت است، حال نگران باشد؟

پروفسور کوله: من فکر می کنم با توجه به پیشرفت ها تمامی رژیم های منطقه عصبی شده اند. در اینجا یک مسئله نو در حال اتفاق است. من عکس العمل ها را دنبال کردم. خیلی جالب است. اینکه همینطور معاون نخست وزیر اسرائیل هم اعلام نگرانی کرده است: " چه کسی می داند که آیا این مسئله گسترش یابد. رژیم های دمکراتیک می توانند به قدرت برسند - به این مفهوم که دولت های دمکراتیکی که دشمنانه در برابر اسرائیل بیاستند".

برای مثال تنها به مصر و اردن فکر کنیم. این جالب است که دیکتاتور طولانی مدت لیبی هم که خودش روزی انقلابی بود تونس ها را اکنون به عنوان ناپخته و عجول محکوم می کند. همین اخیرا وی گفت: " شما می بایست خیلی ساده بن علی را بعنوان رئیس جمهور نگه دارید برای چه اینقدر علاقمندید یک رئیس جمهور جدید داشته باشید؟". این حرف وی بعنوان یک مرد پیر گیج بنظر آمد و من فکر می کنم او با این حرف هایش به خودش خدمتی نکرد. طبیعتا حرف های وی در مرحله نخست به ملت خودش بود. او از آنها خواست که کمی صبر به خرج دهند. وی در باره کشورهای دیگر کمی غیر مستقیم حرف زد.

عربهای کرکوک که همواره در بعد وسیعی تحت رهبریت کردها قرار دارند هم با یک چنین قیامی مثل تونس می تهدید می کنند و می گویند اگر که حقوق آنها به آنها داده نشود درست بمانند تونس می قیام خواهند کرد.

انسانهای تحت ستمی چون انسانهای غزه برای همبستگی با تونس می تظاهرات می کنند. جوامع تحت ستم در مجموعه منطقه از وقایع تونس به تحسین درآمده اند. کشورهایی که در آن رژیم های مشابه وجود دارند حتی اگر که رژیم های برآمده از انقلاب باشند مثل لیبی و یا قدرت های مثل اسرائیل کاملاً از پیشرفت تونس عصبی هستند.

آمی گودمن: طبیعتاً مسئله دیگر این است که بن علی به عربستان سعودی فرار کرده است و شما شاید شنیده باشید که فارس مبروک سیاستمدار اپوزیسیون تونس گفته است که آنها خواهان این هستند که بن علی به تونس برای قرار گرفتن در برابر دادگاه تحویل داده شود.

پروفسور کوله: خوب، عربستان سعودی مدت های طولانی است که محلی برای سیاستمداران فراری است. نواز شریف از پاکستان زمانی که از سوی ژنرال مشرف سرنگون شد به عربستان سعودی رفت. همچنین ایدی امین (اوگاندا) آنزمان به عربستان سعودی رفت. این چیز جدیدی نیست. یک چیزی را ما اجازه نداریم فراموش کنیم. تونس کشور تولید کننده نفت نیست. این کشور تحت یک نئوپوتیسم شدید رهبری شد. من به تلگراف های آمریکا فکر می کنم که یکی لیکس بیرون داد. در این تلگراف ها آمده که 50 درصد اقتصاد تونس به نحوی با رئیس جمهور و بانوی اول تونس لیل بن علی و خانواده آنها (ترابلیسی) در رابطه است. تونس ذخایر خاصی ندارد. ذخایری که بتوان با آن آدمها را خرید و رشوه به آنها داد و با پول صدایشان را بست. افزون بر این آن ذخایری هم که دارد در دستان اعضای محدودی از یک خانواده متمرکز است. هر دو این ها تونس را استثنائی می کند. منظورم این است که مثال های مشابه وجود دارند اما در تونس این مسئله خیلی شدید است.....

آمی گودمن: هنوز هم در این باره می گوئید که چیزی نبود؟
پروفسور کوله: ... منظور چیزی است که رژیم تونس انجام داده است.

آمی گودمن: هنوز هم شما می گوئید که این انقلاب ویکی لیکس نبود و انقلاب گرسنگی بود؟

پروفسور کوله: خوب، این یک انقلاب است. می دانید تمامی انقلاب ها در اساس از انقلاب های بیشماری تشکیل شده اند. اعتراض اقتصادی

فاکتور مهمی است و همچنین یک فاکتور طبقاتی وجود دارد. 20% تحصیلکرده ها بیکارند. در روستاها فقر شدید بیداد می کند. افزون بر این رژیم کارهائی کرده است که توسعه اقتصادی بسیار عقب ماند. از بانکها استفاده شد تا وام هائی برای سوپرثروتمندان اخذ کنند و این سوپرثروتمندان وام های بانک را نپرداختند. این مسئله طبیعتاً سیستم مالی را مدفون نمود. افراط گرائی دیکتاتور، رشوه های کلان و.. همه این ها برای سرمایه گذاران خارجی تنفرانگیز بود. در آخر رژیم تونس تنها باقی ماند. آنها کارهائی کردند که نه تنها فایده و نفعی برای جامعه نداشت بلکه منافع بسیاری از گروه های اجتماعی جامعه تونس را بر باد داد. مثل ضرر زدن به کارگران و دانشجویان. آن سه وزیری که امروز از دولت اتحاد ملی بیرون آمده اند از اتحادیه کارگری: (General Union of Tunisian Workers) می باشند. اتحادیه کارگری که سازمان کارگری بسیار قدیمی است. در نتیجه ما در اینجا با یک جنبش اجتماعی روبرو هستیم. جنبشی که مردمی از تمامی بخش های زندگی در آن سهیمند.

اصل مقاله: "Spearheaded by Labor Movements, by Internet Activists, by Rural Workers; It's a Populist Revolution"
Juan Cole: Tunisia Uprising
برگردان به آلمانی : Andrea Noll